

Сьогодні ж у розвинених країнах торги на товарних біржах відбуваються у формі електронних анонімних торгів, що не дає можливості змови або маніпулювання цінами, і тому всі учасники мають рівні можливості. Широкий арсенал методів контролю та нагляду, які використовує Комісія, сприяють тому, що ринок похідних фінансових інструментів в США сьогодні виконує функцію хеджування фінансових ризиків.

Список використаних джерел:

1. Мица Ю.В. Правова природа похідних цінних паперів : монографія / Ю.В. Мица. – Х., 2015. – 219 с.
2. Офіційний сайт Української біржі, [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.ukx.ua>
3. Futures Industry Association - Офіційний сайт (Асоціація ф'ючерсної індустрії), [Електронний ресурс] – Режим доступу: <https://fia.org/>

УДК 336.647/648

Круш В.В.,

ст. викладач кафедри корпоративних фінансів і контролінгу

ДВНЗ «КНЕУ імені В.Гетьмана»

Пріоритетні джерела формування оборотного капіталу та напрями його ефективного використання суб'єктами бізнесу

На сучасному етапі розвитку ринкових відносин задля підвищення ефективності використання наявних фінансових ресурсів у практику діяльності суб'єктів бізнесу є необхідність впровадження модельного набору економічних індикаторів діяльності бізнесу і удосконалення методологічного забезпечення та інструментарію із використанням зарубіжного досвіду.

У процесі кругообігу капітал утілює свою вартість в активи й за їх допомогою функціонує у фінансово-господарській діяльності суб'єктів підприємництва. Обсяг і структура оборотних активів повинні відповідати

потребам підприємства (такі потреби визначаються у процесі бюджетування) – оптимальний рівень вкладеного у оборотні активи дозволяє максимізувати прибуток за прийнятного рівня ліквідності та комерційного ризику. Питання формування та управління оборотним капіталом передбачає виявлення та задоволення його потреби в окремих видах оборотних активів, а також оптимізацію складу джерел фінансування для ефективної господарської діяльності.

Слід зазначити, що коли на фінансовому ринку є можливість для підприємства отримання значно вищого рівня прибутковості на вкладений капітал, а ніж від основної операційної діяльності, ефективні напрямки вкладання оборотного капіталу стають важливими аспектами участі оборотного капіталу у інвестиційній діяльності. Пошук джерел розвитку бізнесу у напрямку підвищення ефективності використання оборотного капіталу дає підставу стверджувати, що він може давати більший фінансовий ефект при вкладанні не тільки у оборотні активи для здійснення основної діяльності, а й у поточні фінансові інвестиції.

Обмеженість джерел фінансування значною мірою зумовлюють необхідність використання для формування та поповнення оборотного капіталу динамічних джерел. Пріоритетні джерела фінансування оборотного капіталу в умовах ринкової економіки в значній мірі будуть залежати: від організаційно-правової форми бізнесу і форми власності; від видів, масштабів, результативності діяльності та стадії життєвого циклу суб'єкту бізнесу. Слід також зробити акцент на те, що структура джерел фінансування оборотного капіталу значною мірою зумовлена методологічними та організаційними аспектами його участі у фінансово-господарській діяльності бізнесу.

Основним завданням при визначенні структури джерел формування оборотного капіталу незалежно від форми власності та організаційно-правової форми ведення бізнесу є досягнення збалансованості між поточними потребами та фінансовими можливостями підприємства.

Визначення потреби підприємства в оборотному капіталі неадекватне фінансовому покриттю, між ними відсутній прямий зв'язок. Тільки у процесі основної діяльності буде встановлений такий зв'язок: від сформованої величини оборотного капіталу буде забезпечений оборотними активами відповідний рівень безперервної діяльності суб'єкту бізнесу. Для ефективного оцінювання потреби в оборотному капіталі необхідно: обґрунтувати обсяг потенційної реалізації підприємства; скласти виробничий план для такого рівня реалізації; визначити обсяг капіталовкладень у сировину і матеріали, необхідні для такого рівня реалізації; оцінити період виробництва і розмір капіталовкладень в незавершене виробництво і запаси готової продукції; визначити очікуваний рівень дебіторської заборгованості на основі розробленої кредитної політики; оцінити умови кредитування, запропоновані постачальниками матеріальних запасів та потребу у власному оборотному капіталі. Отже, для надання переваг певному джерелу формування оборотного капіталу необхідно врахувати кон'юнктуру ринку як товарного ринку, так і фінансового, при можливих протилежних тенденціях їх розвитку.

Практика діяльності сучасних вітчизняних підприємств свідчить, що внутрішнім джерелом формування оборотного капіталу нині можуть стати і амортизаційні відрахування, які підприємствами використовуються не за прямим призначенням. Використання амортизаційних відрахувань для поповнення оборотного капіталу, а не на відтворення необоротних активів зумовлено тим, що нині відсутній відособлений облік амортизаційних відрахувань та контроль за їх цільовим використанням, залежністю величини амортизаційних відрахувань та часу їх виникнення від вартості необоротних активів та їх участі у процесі діяльності суб'єктів бізнесу. При використанні прискорених методів нарахування амортизації підприємства можуть отримати більшу масу фінансових ресурсів у перші роки використання необоротних активів і інвестувати кошти для отримання доходу у майбутньому: цільове джерело по відтворенню основних засобів тимчасово

трансформується у джерело поповнення оборотного капіталу. Слід зауважити, що такі операції є динамічними і цей аспект не був врахований при удосконаленні механізму нарахування амортизаційних відрахувань через призму реформування обліку. Умови функціонування амортизаційних відрахувань не змінюють їх економічної суті, а лише активізують взаємодію основного та оборотного капіталу у сфері обігу. [1; с.177]

Усі аспекти діяльності підприємства в процесі взаємодії основного та оборотного капіталу варто оцінювати із позицій можливого фінансового результату та збільшення вартості суб'єкту бізнесу. Тому, саме за рахунок ефективного використання матеріалізованих форм оборотного капіталу можна досягнути високого рівня ліквідності та уникнути банкрутства.

При прийнятті управлінських рішень щодо оптимізації джерел формування оборотного капіталу необхідно враховувати ефективність усіх видів діяльності бізнесу. Слід підкреслити, що особливу роль у визначенні того чи іншого джерела формування капіталу буде відігравати не тільки операційна та інвестиційна, а й фінансова діяльність, яка пов'язана з функціонуванням і розвитком фінансового ринку, що в значній мірі визначатиме параметри оптимізації співвідношення власних, позикових та залучених джерел фінансування бізнесу.

У процесі пошуку вдосконалення формування та використання оборотного капіталу суб'єктами бізнесу пріоритетність того чи іншого джерела залежить від стратегічних та тактичних цілей фінансово-господарської діяльності бізнесу та першочергових завдань: збереження фінансової автономії чи розширення обсягів діяльності підприємства. Якщо у першому випадку перевага при формуванні та поповненні оборотного капіталу буде надано власним джерелам, то у другому – визначальним джерелом покриття додаткової потреби у оборотному капіталі буде залучення коштів власників підприємства або фінансових інвесторів.

Список використаних джерел:

1. Фінанси підприємств: проблеми і перспективи: в 3 т. /За ред. д.е.н., професора М.Д. Білик: Монографія. – Київський національний університет технологій та дизайну. – Київ: ТОВ «ПанТот», 2012.
2. Дейнека О. В. Оптимізація структури джерел формування оборотного капіталу підприємства. / О. В. Дейнека, К. М. Юрченко. // Інноваційна економіка. - 2012. - №3. - С. 257-260.
3. Павленко О. І. Теоретичні аспекти управління використанням оборотних коштів підприємств / О. І. Павленко // Економіка, планування та управління в галузях: збірник науково-технічних праць. - № 21.17, 2011. - С. 247-253.

УДК: 368.914.2

Кулікова Є.О.,

аспірант кафедри Фінансового менеджменту

та фондового ринку

Одеського національного економічного університету

Карабаджак В. В.,

студент 62 групи, фінансово-економічного факультету

Одеського національного економічного університету

Діяльність систем пенсійного страхування України та зарубіжних країн

На сьогодні обов'язкові страхові внески складають основу пенсійної системи багатьох країн світу[1]. водночас відрахування обов'язкових внесків у більшості країн розподілені між працівниками та роботодавцями (рис. 1) [2]. З огляду на рис. 1, розміри обов'язкових пенсійних внесків варіюються від 9,8% до 33%. У пострадянських країнах, Україні й Естонії, розмір внесків значно вищий, ніж у країнах Європейського союзу. такий стан розглядають більшість науковців як високе податкове навантаження на фонд оплати праці порівняно з країнами Європейського союзу.